

28-02-2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἅγιου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

“**Ηχος πλ. α' Εωθινὸν ε'.**

Μετὰ τὸν Ἐξάνταλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δῆξα...

“**Ηχος πλ. α'**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. **Ἐξομολογεῖσθε** τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπίχ, β'. **Πάντα τὰ** ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἥμενάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. **Παρὰ** Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. “**Ηχος πλ. α'**

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ... ταῦς ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ότι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

“**Ηχος πλ. α'**.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν ὅμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοὶς ἐν ἀδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα, ἀνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Χαῖρε ἀγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βᾶτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θυητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔπειρα
“Ηχος πλ. α’.**

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοί. Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καγὼ ἐδειλίασα. Ληστὴς ἐθεολόγησε, καγὼ ἡρηνησάμην σε, ἅρα καλέσεις μὲ τοῦ λοιποῦ μαθητήν, ἢ πάλιν δείξεις μὲ ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοούντα με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σώσόν με.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχη τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν. Υπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἄπειρόγαμε Νύμφη θεογενήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαραποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

**Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.
“Ηχος πλ. α’**

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν

ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἱδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτὴρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ’ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἴπε’ θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἁγιον Πνεῦμα, τὴν Ἅγιαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς,

ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Ὥτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος πλ. α'.

Ἄγγελικὴ δράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ Ἔγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοὶς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοὶς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με Δαυΐτικῶς, ἄδω σοὶ Σωτήρ μου. Ρύσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοὶς ἐρημικοὶς ζωὴ μακαρίᾳ ἔστι, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ δρατά τε σὺν τοὶς ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γάρ ὅν, τῆς Τριάδος ἐν ἔστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ καμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν, Σὺ εἰ Θεός, ζωὴ,

ἔρως, φῶς, νούς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοί. Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται, πὺρ γάρ ἐκεῖ φλέγον, ἀπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρί, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπήχ. Αἴνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἐξομολογήσομαί σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

**Ἡ Τάξις πῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἡχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ὀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἰδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ

γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὔθυς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὑφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειφον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλησ οὐκέτι ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ὀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὁρθίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ’ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εύσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὕθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γάρ κατερύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

‘Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. β’

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῦ...

KANONEΣ

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

‘Ωδὴ α'.

‘Ἡχος πλ. α'.

‘Ο Εἱρμός.

Ἔππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἑρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἔξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ϲὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἐβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν εὔεργέτα,

πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ηγειρὰς μὲ πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικληθείς, ζωοδότα ἀπτώτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθοράς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας ούσιας, μύρῳ μὲ εὔωδίασας.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται, ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοὶς χαρὸν ἔξανέτειλεν, εὐλογίαν πάσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοὺς πέρασι.

‘Ο Κανὼν τοῦ Τριῳδίου

‘Ωδὴ α'. Ἡχος β'

Τὴν Μωσέως ὥδην

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ιησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν κἀμε, ὡς τὸν Ἀσωτον Γίον, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ον μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὔσπλαγχνε Πάτερ. Δέξαι οὖν κἀμὲ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα...

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, κἀμε, ὡσπερ τὸν Ἀσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὔχαριστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ἐν ἐμοὶ δὲ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

‘Ωδὴ γ’.

‘Ηχος πλ. α’.

‘Ο Ειρμός.

Ο πήξας ἐπ’ οὐδενὸς τὴν γὴν τὴν προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὅξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοὶ ἡμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὲ κατέθεντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοὶς παρέσχες, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ὅνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίου**

Κù Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ὅνευθεν ὄδινων μητρικῶν, ὅθεν σε Θε-

οτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

‘Ο Κανὼν τοῦ Τριῳδίου

‘Ωδὴ γ’.

‘Ηχος β’

Σπειρωθέντα μου τὸν νοῦν

Σπίχ. Δόξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρέταις, ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὅσπερ τὸν Ἀσωτον.

Σπίχ. Δόξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ὁ Ημαρτον Πάτερ, ὡς ἐκεῖνον οὖν κάμε, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Δόξα Πατρί...

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδειξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμε, καλῶν ἴδεαίς, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

‘Ηχος πλ. α’.

Πρὸς τὸν Ἀδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς

κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

‘Ο Οἶκος

Ἄκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ δόγματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἵδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην, σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι. Διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

‘Ηχος α’. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄγκαλας πατρικάς, διαινοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἔμον, κατηγάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους Σου. Νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω. Ἡμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα Πατρί... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄνυμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τάς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Κοντάκιον.

‘Ηχος γ’.

‘Η Παρθένος σήμερον.

Της πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω. Ἡμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου.

‘Ο Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ’ ἐκάστην διδάσκοντος δι’ οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν· Ἡμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρίν. Ἄλλ’ ὡς φύσει ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποίησόν με, ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἅγίου Προκοπίου.

Σπίχοι

Ο Βασίλειος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,

Ψυχὴν σκιᾶς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκόνα ὄγδοατη Βασίλειον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ιερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σπίχοι

Ο Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,

Όξυγράφου κάλαμος ὡν
κατὰ πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Σπίχαι

Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος
ἐν ξύλῳ,

Νέστωρ ἀπλωθείς, τὸ προφη-
τικὸν φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Γυναικῶν Κύρας καὶ
Μαράνας.

Σπίχαι

Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ
Κύρα,

Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν
τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι ἔξ
Μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου ξίφει
τελειοῦνται.

Σπίχαι

Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἔξ
Αἰγυπτίους,

οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες
ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι
Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὔβουλος
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Σπίχαι

Χριστοῦ φυτεία Χριστα-
πόστολοι δύο,

Χριστῷ σύνεισιν Εὔβουλος
Νυμφᾶς ἄμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Βάρ-
σος, Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχαι

Πανήγυριν δέοντος ἐκλιπῶν
βίου,

Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πα-
νηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος
Μάρτυς Ἀβίρκιος ξίφει τελειοῦται.

Σπίχαι

Χριστοῦ λατρευτῆς αὐχένα
τμηθεὶς ξίφει,

Θεῶν λατρευτὰς Ἀβίρκιος
αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ
Ἀσώτου Γίοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ Ἱε-
ροῦ Εὐαγγελίου μνείαν ποιούμεθα,
ἥν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευ-
τέραν ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἐνέταξαν.

Σπίχαι

Ἄσωτος εἴ τις, ὡς ἐγώ, θαρ-
ρῶν ἵθι. Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα
ἥνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Ωδὴ α' Ἡχος β'

Τὴν Μωσέως ὡδήν, ἀναλαβοῦσα
βόησον ψυχή, Βοηθὸς καὶ σκεπα-
στῆς, ἐγένετο μοὶ εἰς σωτηρίαν,
οὕτος μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ωδὴ γ'

Τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρπο-
φόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γε-
ωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν
ἀγαθῶν, τὴ εὔσπλαγχνία σου.

Ωδὴ δ'

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ
Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε
βιῶν. Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ
ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ θαιμάν, καὶ ἐξ
ὅρους ἀγίου κατασκίου, ἐπεδήμη-
σας, Χριστέ.

Ωδὴ ε'

Της νυκτὸς διελθούσης, ἥγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε, διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σὲ τάγματα Ἀγγέλων καὶ δοξολογεῖ σὲ Χριστὲ ὁ Θεός.

·Ωδὴς'

Βυθῶ ἀμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι ἀλλ' ὕσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, καμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

·Ωδὴς

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἔχόρευον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει, ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Ωδὴ η'

Σπίχ. **Ἀ**ἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὅρει προτυπώσαντά ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

TIMIΩΤΕΡΑ (‘Ηχος β’)

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. “Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ὄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἀ**ντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

·Ωδὴ θ'. ‘Ηχος β'

Τῶν γηγενῶν τὶς ἦκουσε τοιοῦτον, ἢ τὶς ἐώρακε ποτὲ; ὅτι παρθένος εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα τοιούτον σου τὸ θαῦμα καὶ σὲ ἀγνὴ Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οπι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

*“**Ηχος β'.***

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε',

*“**Ηχος β'.***

Τοῖς μαθητάς συνέλθωμεν.»

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἵς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ᾧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἀνέπεστη· μεθ' ᾧν, Ἡγέρθη, κράξωμεν, ὥφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Ἐξαποστειλάριον, Τριῳδίου

*“**Ηχος β'***

Γυναικες ἀκουπίσθητε

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς ἡνάλωσα Σωτερ, ἀσώτως ζήσας δαιμοσι, δολίως διεσκόρπισα· διό με ἐπιστρέφοντα, ὥσπερ τὸν Ἀσωτὸν δέξαι, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον, Τριῳδίου

*“**Ηχος β'***

Γυναικες ἀκουπίσθητε

Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας· ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε τὸν Ἀσωτὸν οἰκτείρησον, καὶ δύπω-

θέντα κάθαρον, τὴν πρώπην ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον, Τριῳδίου

*“**Ηχος β'.** Γυναικες ἀκουπίσθητε*

Ἄγια Μητροπάρθενε, τὸ μέγα περιήχημα τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Όσίων, τὸν σὸν Γίὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἔκάστου.

*ΑΙΝΟΙ. “**Ηχος πλ. α'***

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Ἄινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προηλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοι σου Ἀγγελοι, οὐκ ἥσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοὶς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοὶς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδοις ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπῶν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνῆμα, τοῦ ἴδεῖν σὲ τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμας παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἄνεστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοὶς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Γίδος δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἡλεύθερωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐπερα Σπιχηρά Ανατολικά.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδού ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ίδιόμελα τῶν αἰνῶν τοῦ Ἀσώτου.

Ὕχος β'

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν προσφέρω σοι Κύριε. Ὑμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτήρ καὶ σῶσόν με.

Σπίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ώς ὁ Ἀσωτος Γίδος ἥλθον κάγὼ οἰκτίρμον, ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ὕχος πλ. δ'

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, καὶ καταναλώσας, ἔρημος γέγονα, ἐν

τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πιονηρῶν πολιτῶν, καὶ μηκέτι φέρων τὸ μετὰ τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· Ὡμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου, δὲ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα Πατρί... ᾧχος πλ. β'

Πάτερ ἀγαθέ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ μὴ ἐγκαταλίπης με, μηδὲ ἀχρεῖον δείξης τῆς βασιλείας σου· δὲ ἔχθρὸς δὲ παμπόνηρος ἐγύμνωσέ με, καὶ ἥρε μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα ἀσώτως διεσκόρπισα, ἀναστὰς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβιῷ· Ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου, δὲ δι' ἐμὲ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἀπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρὸς ἀφαρπάσῃς με, καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, ὡς μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν... ᾧχος β'

Ὕπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, δὲ Ἀδης ἡχμαλώτισται, δὲ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, δὲ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν, δὲ οὗτως εὔδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη
ἄντοιον ηχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Ὕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε δὲ Θεός, δὲ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δὲ Γιὸς τοῦ Πατρός, δὲ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δὲ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δὲ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης
ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
εἰπά' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν
ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν
τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου
τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ
ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,
Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον

Τροπάριον. Ἡχος πλ.δ'

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος,
καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου,
ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξα-
πέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα,

καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέ-
σχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

*ἢ τὸ
Ἡχος β'*

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

*Ἀντίφωνον Α'
Ἡχος β'*

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου,
τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ^{τόπῳ} τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

*Ἀντίφωνον Β'
Ἡχος β'*

Σπίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ δὲ Θεὸς Ιακώβ βοηθός αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς...

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς..

Σπίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, δὲ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γείδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ δὲ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ'

“Ηχος πλ. α!

Σπίχ. α! λῦτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Απολυτίκιον. “Ηχος πλ. α!

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ὀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γείτε Θεοῦ δὲ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Απολυτίκιον. “Ηχος πλ. α!

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ὀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Απολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον.

“Ηχος γ'.

‘Η Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῷας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· “Ημαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου.

Τρισάγιον Αποστόλου

“Αγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Κύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς
καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σπίχ. **Κ**ωσόν με, Κύριε, ὅτι
ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπι-
στολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
6:12-20

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν,
ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει· πάντα
μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐκ ἐγὼ ἔξουσια-
σθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα
τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμα-
σιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ
τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ
Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ
τὸν Κύριον ἥγειρε καὶ ἡμᾶς ἔξεγε-
ρεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ
οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη
Χριστοῦ ἔστιν; Ἀρας οὖν τὰ μέλη
τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη;
Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ
κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά
ἔστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος
τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἔστι. φεύγετε
τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὁ ἐὰν
ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ

σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς
τὸ ἵδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἡ οὐκ
οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ
ἐν ὑμῖν Ἅγιου Πνεύματός ἐστιν, οὗ
ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἔστε ἔαυ-
τῶν; ἥγιοράσθητε γὰρ τιμῆς· δο-
ξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι
ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν,
ὅτινά ἔστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀληλούϊα (γ'). Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν
αιῶνα ἄσομαι.

Σπίχ. **Ο**τι εἶπας· Εἰς τὸν
αιῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Ιεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Εξαρέτως**

Ἄξιόν ἔστιν ως ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερούβειμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

**Κοινωνικόν
ῆχος πλ. α'**

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀληλούϊα.

ῆχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώ-
νιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν
ἀγίων Σου μυστηρίων. Τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν
ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην
Σου. Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλλη-
λουΐα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (*τρίς*).

΄Απόλυσις
«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

΄Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
΄Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.